

[Stavad]

lerne for, at de for en gangs skyld har været vedholdende og har illustreret fuldstændig so-leklart for den danske befolkning, at vi har en skatteminister, som gang på gang forsøger at tage hånd om den stakkels skattetænder, og at skatteministeren desværre ikke kerer sig særlig meget om dem, der har problemer med at betale en alt for høj skat af en alt for lille indkomst, og at uanset skatteministerens mange festtaler om, at han kerer sig om den lille skatteyder med den høje procent, er virkeligheden desværre her i huset efter vores erfaring, at skatteministeren først bider til æblet, når der er samlet et flertal uden om regeringen, der er parat til at foretage et indgreb, eller hvis den presse-mæssige omtale af fiduserne bliver så massiv, at det bliver åbenbart for enhver, at skatteministeren er fidusmagernes bedste ven.

Ikke desto mindre skal jeg takke skatteministeren for, at han, selv om det er foregået med armen vredet om på ryggen, nu har stillet et ændringsforslag, som yderligere har udbygget det socialdemokratiske ændringsforslag, i øvrigt et ændringsforslag, som vi allerede fra starten havde overvejelser om at stille, men som vi bl.a. efter det, jeg under et samråd opfattede som svære betæneligheder hos skatteministeren, valgte at holde væk for at vende tilbage til sagen til oktober.

Jeg vil gerne sige, at vi med meget stor ildhu støtter skatteministerens ændringsforslag. Vi glæder os over skatteministerens og regeringspartierne indstilling, der måske også er påvirket af en indsats fra hr. Aagaard, Det Konservative Folkepartis skattepolitiske ordfører, som jeg har indtryk af egentlig har haft lige så store problemer som os andre med at se den form for spekulation foregå. Det vil jeg takke for.

Så denne sag ser i modsætning til den sidste sag, hvor det folkelige pres ikke har eksisteret, hvor pressens bevågenhed ikke har tvunget flertallet her i huset til at forholde sig til, hvad der var konsekvenserne af en afstemning, ud til at lande lykkeligt, så vi slipper for at få skrivelserne, undermineringen af skattemoralen endnu en gang og en meget ubehagelig debat hen over sommeren, mens tagselvbordet kunne fortsætte. Derfor skal jeg både takke de partier, som har medvirket til, at vi nu når til et resultat, så vi får lukket for denne fidus, og skatteministeren, fordi han i allersidste ombæring

har stillet yderligere ændringsforslag, som kan være med til at løse også fremtidige problemer.

Så vi stemmer klart for ministerens ændringsforslag.

Jeg skal til allersidst bede Folketingets partier og de skattepolitiske ordførere om, at vi i en sag, som indtil dette øjeblik ikke har haft den samme bevågenhed, når jeg nu beder om at få sagen tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling, forsøger at få hanket op i i hvert fald det sidste hængeparti, som vi er opmærksom på, nemlig at igennem den lovændring, som skatteministeren lavede sidste år, er der lige pludselig blevet fradragsret for private kautionsforpligtelser, hvis man indretter sig på den rigtige måde, og det gør man selvfølgelig. Hvis en far kautionerer for en søn, og der bliver et tab, kan man nu stille og roligt gardere sig mod dette tabs fulde konsekvenser ved at indrette sig, så man kan få fuld fradragsret for sådan et kautionsmæssigt tab.

Jeg synes, at selv om den sag måske ikke er så let folkeligt at gøre til de store overskrifter i aviserne, skylder vi at sørge for, at det principbrud, der dér er sket, ikke kommer til at forpeste fremtidig skattelovgivning, og derfor håber jeg, at det vil lykkes imellem anden og tredje behandling at få stillet et ændringsforslag, som lukker for den slags spekulation, og at et flertal vil være parat til at vedtage det ved tredje behandling.

Med disse bemærkninger skal jeg varmt anbefale både de ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet, og dem, skatteministeren har stillet, og glæde mig over, at den ærlige skatteyder for en gangs skyld vandt diskussionen, ikke mindst takket være den offentlighed, der har været. Jeg håber, at nogle vil lære af det, så man fremover tager mere seriøst på den ærlige skatteydere retssikkerhed i stedet for at beskytte fidusmagerne.

Aagaard (KF):

Oven på denne taksigelse føler jeg nok grund til at erindre om, at det i høj grad har været en livlig debat, vi har haft i udvalget om dette forslag. Min oplevelse af forløbet er nu ikke helt identisk med det, hr. Stavad har fremstillet. Jeg har på intet tidspunkt opfattet, at ministeren havde ønske om at beskytte den slags arrangementer, og vi havde også den opfattelse, at vi gerne ville afvente skatteekspert-